

Exposició fotogràfica

Francesc Porta Vilalta, el compromís per Lleida i Catalunya

**Passadissos del Claustre de La Pensativa,
Edifici del Rectorat
Del 15 de desembre de 2015 al 19 de febrer de
2016**

[

</export/sites/universitat-lleida/ca/serveis/oficina/.galleries/images/Novetats/2015/fotos/exlibrisFrancescPortaUdL.jpg>

]Comissariada per Teresa Ibars (Diputació de Lleida) i Antonieta Jarné (UdL), l'exposició *Francesc Porta Vilalta, el compromís per Lleida i Catalunya*, repassa la trajectòria de Francesc Porta Vilalta (Lleida, 1915 – 1992), un

corredor de comerç, activista cultural, esportiu i polític que, a partir dels anys 50 fins a la seua mort, participà activament en la vida cultural i política lleidatana i catalana.

La mostra, il·lustrada amb documents i fotografies provinents del fons documental generat per Francesc Porta, s'estructura en cinc àmbits: l'entorn familiar, el professional, la seua activitat intel·lectual (centrada especialment en la revista *Labor*), el seu ideari cívic (plasmat en la idea de "fer ciutat") i el seu paper en la reconstrucció del catalanisme a les terres de Ponent.

Nascut en el si d'una família benestant, Porta estudià primer a Lleida i després a Tolosa i Londres. Després de participar en la Guerra Civil, el 1947 s'instal·là a Lleida on exercí de corredor de comerç. Entre moltes iniciatives, Porta dirigí la revista *Labor*, a través de la qual s'articulà una xarxa d'intel·lectuals com ara Josep Vallverdú, Manuel de Pedrolo, Guillem Viladot, Lluís Trepal, Leandre Cristòfol, Ton Sirera, Dolors Sistac o Jaume Magre.

Presidí el Club Tennis Lleida de principis de la dècada dels 60 fins mitjans dels 70 des d'on impulsà la construcció de les seues noves instal·lacions. També formà part de les juntes directives del Club Esportiu Huracans i de la Penya Barcelonista de Lleida, a més de ser soci fundador de les Escoles Alba.

Francesc Porta va participar, a més, en la implantació d'Òmnium Cultural a les terres de Lleida, en un projecte fallit de televisió catalana privada, i fou impulsor de Convergència Democràtica de Catalunya a Lleida. El seu pensament respecte Catalunya i Lleida queda reflectit a "Lleida la gran desconeguda", dins l'obra conjunta *Lleida, problema i realitat* (Edicions 62, 1967), on també hi van participar Josep Vallverdú, Simeó Miquel, Josep Lladonosa i Joan Gabernet.